

Miquel Esteve presenta un llibre sobre el llinatge polític i financer de l'Edat Mitjana

'La fi dels secrets' (Ediciones B) és el darrer llibre de l'escriptor ebrenc Miquel Esteve. Es tracta d'una novel·la històrica que retrata, a través de la família Gualbes, el llinatge polític i financer de la Barcelona medieval.

TORTOSA L. Bertomeu

El llibre arranca el 10 de novembre del 1360 amb la mort de Francesc Castelló, un canvista que va ser degollat damunt de la seua pròpia taula de canvis per problemes de solvència. A partir d'aquest fet real, Esteve s'endinsa en l'entramat polític i financer de la Barcelona dels segles XIII i XIV, que està protagonitzat, sobretot, per la família Gualbes, que va dominar la ciutat durant més de cent anys: "gairebé ningú n'ha sentit parlar, però eren com els Bòrgia de la ciutat de Barcelona i del nostre país". Els Gualbes pertanyien a la "casta", eren "ciutadans honrats" de la burgesia catalana que monopolitzaven, juntament amb altres poques famílies, l'economia i les finances de la ciutat. A més a més, els Gualbes també van tindre un

Miquel Esteve va presentar el llibre a Tortosa aquest dimarts.

DESTACAT

Miquel Esteve, un economista escriptor

■ Miquel Esteve (Móra la Nova, 1969) va decidir abandonar la seua carrera professional en el món de la banca per tornar als seus orígens i dedicar-se a la pagesia. Va canviar la corbata per un tractor i els comptes de resultats, per la seua vocació: la literatura. Així, ara compagina la faena de pagès amb l'escriptura: "Escric les 24 hores, quan menjo memoritzant les sensacions, quan vaig a dalt del tractor, quan cullo les taronges, quan faig l'amor (...), la meua vida és escriure". L'èxit li va arribar amb el thriller eròtic *El joc de Sade* i ara s'endinsa, amb *La fi dels secrets*, en el gènere de la novel·la històrica.

La família Gualbes va conspirar per entronitzar Ferran de Trastàmara

paper destacat en la vida política de l'època i van conspirar per entronitzar Ferran de Trastàmara després de la mort del rei Martí l'Humà. "Hi va haver una conxorxa dels hòmens de negocis, dels ciutadans honrats, per seure un rei castellà al tro de Catalunya. Per què?. Perquè interessava tindre al costat un exèrcit poderós com era el de Castella per dominar la Mediterrània". Així, Ferrer de Gualbes, "curiosament" –destaca l'escriptor– va sopar amb Martí l'Humà la nit abans del seu sobtat emmalaltiment en un moment en què no existia successió catalana al tro de Bellesguard i va presidir la Comissió de les Corts catalanes que va visitar el rei Martí l'Humà i li formulà la pregunta de la successió; una pregunta "capciosa" que deixava la porta oberta a l'entronització de Ferran d'Antequera. "Sovint diem que Catalunya va perdre la independència el 1714, però el primer pas es va fer

el 1410 amb la successió de Martí l'Humà", puntualitza Esteve. A més a més, els Gualbes van tindre també un paper determinant en el Compromís de Casp.

La novel·la retrata "el binomi existent entre política i finances a la Barcelona de fa 700 anys". Era una Barcelona "dominada pels primers banquers" que "necessiten que la política i les lleis juguen al seu favor" i és així com entren al Consell de Cent i als llocs de decisió política. És "una història molt actual", segons el mateix Esteve: el poder econòmic i polític conxorxats i "ciutadans honrats" com els Gualbes, protagonistes de casos de corrupció. "El marc, l'escenari és el mateix, hem canviat poquíssim en 700 anys". A més a més, en aquell moment Barcelona es troba immersa en un context de crisi econòmica. Les finances municipals estan en ruïna i per poder assumir els compromisos a curt termini, "el mu-

nicipi, demanant diners a la banca privada" (les taules de canvi), i enlloc d'apujar les talles, l'impost progressiu de l'època (IRPF), posen un impost sobre el consum de blat i de carn, dos dels aliments bàsics de l'època. "És una situació paradigmàtica de l'actualitat; sempre hi ha unes famílies, uns ciutadans honrats, un llinatge que ho domina tot i els plats trencats, els paguen les classes humils".

DOS ANYS D'INVESTIGACIÓ Per escriure *La fi dels secrets*, Esteve ha dut a terme un rigorós treball d'investigació i documentació durant dos anys. A més a més, tots els personatges que hi surten són reals, de la Barcelona medieval. La novel·la està escrita en dos plànols temporals: una història arranca el 1360 amb Pon de Gualbes i l'altra, el 1410 amb Ferrer de Gualbes, i al voltant de les conspiracions polítiques se succeeix tot un seguit d'històries corals. ■